

בפנים], וכיון שכך, לא מצטרפין, ואם אין שיעור שלם באימורין בלבד, אינו חייב.

אלא, קשה, לגבי לחייב עליהן משום פיגול ונותר וטמא, אמאי לא מחייב, ולמה לא יצטרף חצי כזית בשר פגול נותר וטמא עם חצי כזית אימורין של פגול נותר וטמא להתחייב האוכלו, הרי פיגול נותר וטמא שייך בין בבשר ובין באימורין [כמבואר בזבחים מג א], ופיגול נותר וטמא שייך בכל הקרבנות, ולא דוקא בעולה,

והתנן, והרי שנינו [במשנה הבאה]: כל (563) הפיגולים מצטרפין זה עם זה, וכל הנותרות מצטרפות זו עם זו, ואפילו אימורין עם בשר,

ולמה שנתה הברייתא דין צירוף בשר ואימורי פיגול נותר וטמא, לגבי עולה בלבד (564)?

ומתרצינן: **אלא**, אימא, כך תתבאר הברייתא: עולה ואימוריה מצטרפין זה עם זה לכזית ליזרק עליהן את הדם, כגון: אם נאבד הבשר והאימורין קודם זריקת הדם, ונשתייר מהם חצי כזית בשר וחצי כזית אימורין,

וכיון דמצטרפין ליזרק את הדם חייב וכו'. ועתה, בעולה, מצטרף הבשר עם האימורין לכזית, הואיל וכולה כליל והכל נקטר, הלכך יש כאן "אכילת מזבח", וזריקת הדם הויא זריקה. וכיון שהיא זריקה כשרה, והקרבת כשר, לפיכך, אם נתפגל או ניתותר, ואכל כזית ממנה, או שאכל כזית ממנה בטומאת הגוף, חייב.

מה שאין כן בשלמים, לא מצטרפין חצי כזית בשר וחצי כזית אימורין, הילכך, לא נשאר לא שיעור בשר [אכילת אדם] ולא שיעור אימורין [אכילת מזבח], ואין "שירור" כדי לזרוק עליו את הדם, וכמו שיבואר,

563. וכתבו שם התוס', שהגמרא דייקא לשון המשנה "כל הפיגולים", שבא לרבות צירוף בשר ואימורין בכל הקרבנות, ולא דוקא עולה.

564. על הסתירה בין פיגול לפיגול, כלומר, שמהברייתא משמע שבשלמים לא מצטרף הבשר עם האימורים, ואילו במשנה משמע שכל הפיגולים מצטרפין, תירצה שם הגמרא: "כאן בפיגול כאן במחשבת פיגול". פירוש: המשנה שאמרה שמצטרפין, מדברת באוכל חצי שיעור בשר שלמים עם חצי שיעור אימורי שלמים, מקרבן שנתפגל. לפיכך, מצטרפין,

ואילו הברייתא מדברת, בחישוב מחשבת פיגול, כלומר, בשלמים, אם חישוב בשעת שחיטה או בשעת זריקה, על מנת לאכול חצי

כזית בשר וחצי כזית אימורין, לא פיגול. והטעם: משום שלא חישוב על אכילת כזית מהבשר, והאימורין אינם מצטרפין למחשבת אכילה, מפני ש"אין מחשבת אכילה באימורין", שאינם נאכלים, אלא נקטרים.

או, אם חישוב בשעת שחיטה או בשעת זריקה, על מנת להקטיר חצי כזית בשר וחצי כזית אימורין, לא פיגול. מאותו הטעם, מפני ש"אין מחשבת הקטרה בבשר" שהוא מהנאכלים. וחילוק זה נאמר בשלמים ובכל הקרבנות. אבל בעולה, אם חשב להקטיר חצי כזית אימורין וחצי כזית בשר, פיגול, כיון שגם הבשר הוא מהנקטרים.

וכתבו שם התוס', שלפי התירוץ שהגמרא שם מתרצת בהמשך, והוא התירוץ הכתוב